

ΟΤΑΝ Η ΑΔΙΚΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΟΜΟΣ...

ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ ΑΝΥΠΟΤΑΧΤΟΙ

Είμαστε μαθητές στο σχολείο της γειτονιάς σου, στο σχολείο της Καισαριανής, της Παλλήνης, των Χανίων, του Ηρακλείου, του Πειραιά, του Βόλου, των Σερρών... Είμαστε παντού και είμαστε πολλοί. Κλείσαμε τα σχολεία μας και βγήκαμε στους δρόμους. Μας είδαν, μας μετρήσανε, μας φοβήθηκαν και τώρα τρέχουν να βρουν τρόπο να μας αντιμετωπίσουν. Προσπάθησαν να διαστρεβλώσουν τις πολιτικές μας θέσεις ρίχνοντας τόνους λάσπης πάνω στα αιτήματά μας, όταν εμείς το μόνο που ζητάμε είναι το δικαίωμα μας στην ίδια μας τη ζωή. Μας θεωρούν αμελείς και άμυαλους που δεν έχουμε λόγο να μιλάμε για τα εκπαιδευτικά της χώρας μας, για τα σχολεία μας, όταν αυτά που διεκδικούμε είναι το σχολείο των αναγκών μας, που θα μας βγάλει ανθρώπους με κριτική σκέψη, και όχι εξεταστικό κάτεργο που μας ωθεί στο άγχος και την αποτυχία. Προσπάθησαν να βαφτίσουν τους επετειακούς και την αντίδραση μας κομμάτι της ανήσυχης εφηβείας μας παραβλέποντας ότι είμαστε σε αγώνες πάνω από δύο χρόνια τώρα. Μας τρομοκράτησαν, μας ψέκασαν, μας κυνήγησαν και μας έψαξαν κάτω από τα σπίτια μας. Βάλανε τους γονείς μας, τους καθηγητές μας και μερικούς από τους συμμαθητές μας να μας συμμορφώσουν και απείλησαν ακόμα και αυτούς. Κινητοποίησαν κάθε λογής πρόθυμους ρουφιάνους για να κάμψουν την αποφασιστικότητα μας. Οι τεμπέληδες μας χαρακτηρίζουν αργόσχολους. Μας λένε γενιά του facebook και του φραπέ που καλό θα είναι να μην μιλάμε και πολύ και υπάκουα να δεχόμαστε «το καλό μας». Φτάνει πια! Είπανε πολλά, ήρθε η ώρα τώρα να μιλήσουμε κι εμείς!

Ήρθε η ώρα να τους πούμε και να τους δείξουμε ότι δεν είμαστε αυτό που προσπαθούν λυσσαλαία να μας κάνουν. Εμείς είμαστε και θα είμαστε ΑΝΥΠΟΤΑΧΤΟΙ!

Είμαστε ανυπόταχοι γιατί δεν χωράμε στα μέτρα τους και στα σχέδιά τους. Γιατί επιλέγουμε να ορίζουμε τις ζωές μας σύμφωνα με τις ανάγκες μας. Γιατί βαρεθήκαμε να βλέπουμε τους γραβατωμένους πολιτικάντιδες να σχεδιάζουν τις ζωές μας με κριτήριο μονάχα το κέρδος τους.

Είμαστε ανυπόταχοι γιατί πολιτικοποιούμε από την ίδια μας τη ζωή. Από τους διαθέσιμους-απολυμένους γονείς μας, από τα αδέρφια μας στα Πανεπιστήμια των manager και των επιχειρήσεων, από τους άνεργους φίλους μας, από τους συμμαθητές μας που πετιούνται έξω από την εκπαίδευση. Γιατί η ζοφερή καθημερινότητα που μας επιβάλλουν μας γεμίζει οργή και μίσος γι' αυτό το σύστημα.

Είμαστε ανυπόταχοι γιατί απέναντι στο μίζερο μέλλον που μας ετοιμάζουν διεκδικούμε ένα άλλο. Ένα μέλλον χωρίς πολέμους, δυστυχία, προσφυγιά. Γιατί διεκδικούμε γνώση όταν μας επιβάλλουν αμορφωσιά. Δουλειά όταν μας σερβίρουν ανεργία, ελευθερία όταν μας φιμώνουν. Γιατί δεν θέλουμε να γίνουμε ρομποτάκια τυφλής υπακοής αλλά σπύρτα αντίδρασης που θα βάλει φωτιά στον εύφλεκτο κάμπο της κοινωνικής οργής.

Είμαστε ανυπόταχοι γιατί ξέρουμε πως αν δεν πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας κανείς δεν θα το κάνει για εμάς. Γιατί μπροστά στην ατομικότητα και το εγώ μας προτάσσουμε τη συλλογική δράση και την αλληλεγγύη. Γιατί στη φαινομενική ασφάλεια του σπιτιού μας προτιμούμε τον δρόμο και τον ανυποχώρητο αγώνα.

Είμαστε ανυπόταχοι γιατί απέναντι στη ρουφιανιά και τη μιζέρια προτάσσουμε την ελπίδα και την ομορφιά του αγώνα. Γιατί απέναντι στα σκυλιά του συστήματος που χτυπάνε θρασύδειλα τον μετανάστη

φίλο μας και συμμαθητή μας γινόμαστε μια γροθιά για να τον υπερασπιστούμε. Γιατί ξέρουμε τον ρόλο τους δίπλα στην πολιτική που ισοπεδώνει τα όνειρα μας μαζί με τους βιομήχανους και τα κέρδη τους. Γιατί δεν μας τρομοκράτησαν ποτέ μπάτσι και δικαστές όταν θέλησαν να σταθούν απέναντι μας για να κάμψουν το φρόνημα μας.

Είμαστε ανυπόταχοι γιατί δεν πιστεύουμε και δεν ακούμε πια τα ΜΜΕ τους, που με κάθε τρόπο προσπαθούν να μας πείσουν ότι αυτή η πολιτική είναι μονόδρομος. Γιατί τον λιγιστό ελεύθερο μας χρόνο τον περνάμε έξω στις πλατείες με τους φίλους μας και όχι κλεισμένοι στα σπίτια μας χαζεύοντας τις ανούσιες «ψυχαγωγικές» εκπομπές με τις οποίες μας βομβαρδίζουν καθημερινά. Γιατί μας αρέσει να φτιάχνουμε μόνοι μας τη προσωπικότητα μας και όχι να παίρνουμε από αυτή που μας σερβίρεται απλόχερα και μας θέλει υπνωτισμένους.

Είμαστε ανυπόταχοι γιατί απδιάζουμε με το σάπιο lifestyle της σύγχρονης κοινωνίας του «θεάματος», των ακριβών ρούχων, των πολυτελών αυτοκινήτων, του

φθηνού κουτσομπολιού.

Είμαστε ανυπόταχοι γιατί εμπνεόμαστε από όλες τις μικρές και μεγάλες μάχες που έχει δώσει και δίνει ο λαός μας απέναντι σε αυτή την πολιτική και το σύστημά της. Ήμασταν στις φοιτητικές κινητοποιήσεις στο Δεκέμβρη του 2008, στις πλατείες και σε κάθε γωνιά αυτού του τόπου που γεννιέται η ελπίδα της ανατροπής. Είμαστε ο Παύλος, ο Αλέξης, ο Θανάσης, ο Μπερκίν, ο Μάικλ Μπράουν και κάθε φωνή που αμφισβητεί και μάχεται απέναντι στη φτώχεια και στην αδικία.

Είμαστε ανυπόταχοι γιατί βαθιά μέσα μας έχουμε την ελπίδα ότι αυτό το βάρβαρο σύστημα που μας εκμεταλεύεται και τσακίζει τη ζωή μας πρέπει να ανατραπεί και τη θέση του να πάρει ένα σύστημα χωρίς εκμετάλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Γιατί μας γοητεύει η μορφή του Che Guevarra, η παλαιστινιακή Intifada, η αντίσταση ουκρανικού λαού απέναντι στο φασισμό, τα μεγάλα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα σε κάθε άκρη του πλανήτη.

ΑΝΥΠΟΤΑΧΤΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ

Το μέλλον της εκπαίδευσης, όπως σιγά-σιγά αρχίζει να κτίζεται από την φετινή χρονιά με όλα τα μνημόνια σε πλήρη εφαρμογή και τις προτάσεις της επιτροπής «εθνικού» διαλόγου (Ε.Ε.Δ.), προβάλλεται δυσσίωνα.

Η καινούρια χρονιά θα μπορούσε να έχει σαν επικεφαλίδα το φτηνό και μαζικό σχολείο αποσπασματικών δεξιοτήτων και ημιμάθειας για τους πολλούς με δεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση (Δημοτικό - Γυμνάσιο) και Λύκειο πολλαπλών ταχυτήτων, απόλυτα προσαρμοσμένο στις ανάγκες της αγοράς και των επιχειρήσεων.

Η Ε.Ε.Δ. προτείνει μια δεκάχρονη εκπαίδευση «ενοποιημένων κατευθύνσεων και ειδικοτήτων» για να μην μαθαίνουμε τίποτα σε βάθος αλλά επιφανειακά, ώστε να είμαστε πιστά και υπάκουα στρατιωτάκια του κάθε επιχειρηματία χωρίς σφαιρικές γνώσεις και δικαιώματα. Και βέβαια στο πλαίσιο αυτό των «ενοποιημένων κατευθύνσεων» οι εκπαιδευτικοί θα είναι αναγκασμένοι να διδάσκουν και μαθήματα εκτός του αντικειμένου τους (δίνοντας και «πάτημα» στην κυβέρνηση για περαιτέρω απολύσεις καθηγητών). Η Δ Γυμνασίου θεωρείται σημείο απόφασης των μαθητών για την εκπαιδευτική τους πορεία, κατηγοριοποιώντας τους μαθητές μόλις από ηλικία δεκαέξι χρονών.

Το δε Λύκειο χωρίζεται στο Λύκειο των μαθητών «ελίτ» (που «τυχαίνει» πάντα να είναι και οι οικονομικά ευπορότεροι) που θα παίρνουν εθνικό απολυτήριο και θα έχουν πρόσβαση στα Α.Ε.Ι. με μαθήματα υψηλού επιπέδου, στο Λύκειο των μαθητών «κατώτερου» επιπέδου που θα παίρνουν Πιστοποιητικό Παρακολούθησης και στα Επαγγελματικά Λύκεια (βλέπε Μαθητεία) των μαθητών που είναι τελικά η αυριανή φθινή εργατική δύναμη διαπαιδαγωγημένη από το κεφάλαιο να ζει μια ζωή χωρίς δικαιώματα.

Αν σε όλα αυτά προσθέσουμε και τις εκθέσεις ιδεών για «αυτονομία» των σχολικών μονάδων, που θα καθορίζουν το αναλυτικό πρόγραμμα σύμφωνα με «τα ενδιαφέροντα και το επίπεδο των μαθητών»(δηλαδή την ταξική καταγωγή και την θέση τους), τότε καταλαβαίνουμε

ότι υψώνεται μπροστά μας ένα σχολείο ακόμα μεγαλύτερων ταξικών φραγμών.

Ταυτόχρονα η εμπλοκή επιχειρήσεων-χορηγών στα σχολεία με εκπόνηση «ελκυστικών» προγραμμάτων χρηματοδότησης (διότι η μέχρι τώρα υποχρηματοδότηση τους και ο «μελλοντικός» κόφτης τα οδηγεί στην απόλυτη υπολειπόμενη και ελλείψεις) θα τα μετατρέψει σε θαλάμους προετοιμασίας φτηνού εργατικού δυναμικού για τους επιχειρηματίες.

Γι' αυτό πρέπει σήμερα και όχι αύριο να πούμε ΟΧΙ στα σχέδια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για την εκπαίδευση. Πρέπει να προτάξουμε απέναντι στο δικό τους ταξικό και φτηνό σχολείο της ημιμάθειας που είναι απόλυτα προσαρμοσμένο στις ανάγκες της αγοράς το δικό μας σχολείο της θεωρίας και της πράξης που θα αντιστοιχεί στις δυνατότητες της εποχής και τις πραγματικές ανάγκες της νεολαίας και της εργαζόμενης πλειοψηφίας, στο οποίο όλοι θα έχουν πρόσβαση.

Γι' αυτό οργανωνόμαστε, παλεύουμε και διεκδικούμε την εκπαίδευση που μας αξίζει. Αγωνιζόμαστε μαζί με τους καθηγητές μας και συνολικότερα την κοινωνία. Ξεκινάμε την σχολική χρονιά δυναμικά με καταλήψεις, συνελεύσεις, πορείες και συντονιστικά. Οργανωνόμαστε στις γειτονιές μας μαζί με την υπόλοιπη νεολαία. Παλεύουμε για το σχολείο της σκέψης και της δημιουργίας. Παλεύουμε για το σχολείο των αναγκών μας. Παλεύουμε για το σχολείο ΟΛΩΝ.

★
ανυπόταχτος
μαθητής